

BILAG :

PARTIPLANEN

1985-88

AUGUST 1985

PARTIPLANEN 1985-88.

Dette plandokumentet består av både sjølv plan-vedtaket fra SK, med mål og sentrale tiltak for landsmøteperioden, og av utfyllende materiale som også hører med for å sette planen inn i helheten i partiarbeidet.

Sjølv planvedtaket (del III) er vedtatt av SK i plenum. De øvrige delene bygger på det materialet som ble lagt fram for planmøtet til SK, og de vurderingene som ble gjort på dette møtet. De er skrevet ut av enkeltkamerater, på oppdrag for SKAU.

SKAU , juli 1985

INNHold:

- I. Innledning..... s.
- II. Premissene for planen..... s.
- III. Planvedtaket fra SK..... s.
- IV. Tillempinga og gjennomføringa av planen.. s.
-som også inneholder egen artikkel av
Kjersti Ericsson om SK sitt arbeid med
4-årsplanen.

II. Innledning

I landsmøtebevegelsen, og i diskusjonene rundt planhøringa, ble det lagt stor vekt på at partiet må knytte det daglige arbeidet sitt sterkere til de strategiske oppgavene vi har stilt oss. Ikke slik at vi skal legge mindre vekt på kampen idag, men for at den daglige "tre-demølla" mer bevisst skal bli prega av de langsiktige måla våre.

Dette får konsekvenser, ikke bare for innrettinga av partiarbeidet idag og framover - de prioriteringene vi gjør - men også for arbeidsstil og funksjonsmåte til partiet.

For å kunne knytte nåtida til framtida, trenger vi både å utvikle analysen og standpunktene våre om sosialismen og kommunismen og å få grundigere grep om det samfunnet vi virker i idag. Det å studere virkeligheten, løpende, blir derfor også en sentral del av PLAN-ARBEIDET vårt - på alle nivå i partiet. Ikke minst gjelder dette i partiavdelingene, de organa som i første rekke skal knytte partiet sammen med folket. Parola om "å utvikle lokale klasseanalyser" er derfor ikke bare en oppgave i planen, men også en forutsetning for å innarbeide den arbeidsstilen og funksjonsmåten som må til for å kunne jobbe strategisk.

Denne vekta på strategisk planlegging setter også søkelyset sterkere på partiet; den spesielle rolla partiet har for samfunnsutviklinga, og vilke muligheter som idag er åpne for å gjøre strategiske framganger.

Den er derfor også en god medisin mot økonomisme, og den styrker partiets sjølbevissthet.

Foruten de framskrittene denne partiplanen representerer, ved å legge vekt på de tingene som er nevnt ovenfor, mener vi også at planen holder fast på de sterke sidene ved planarbeidet vårt fra siste periode:

- legge vekt på allsidig arbeid, avgrense mot ensidighet. Legge opp til både politisk, økonomisk og teoretisk kamp, og organisatorisk arbeid. Og ikke sette opp noe hovedskille mellom eksternt og internt arbeid, men tvertimot styrke partiet sammen med innsats i klassekampen.

Utifra dette mener vi at den planen som legges fram her, legger grunnlag for å utnytte bedre ressursene som allerede fins i partiet, for å styrke partiet sin innsats i klassekampen og for at vi skal stå med et sterkere parti på neste landsmøte.

II. Premissene for planen

Godt grep om virkeligheten - både om samfunnet rundt oss og om situasjonen i partiet - er, som sagt, en del av planarbeidet. Planen bygger på en analyse av disse forholdene. Dersom det skjer viktige endringer i perioden, må planen justeres i tråd med disse. Derfor legges det såpass stor vekt på presentasjonen av premissene for planen, og at partiet mest mulig løpende skal vurdere og forbedre sitt grep om utviklinga. For at partiet ikke skal bli en "slave av planen", men at planen skal bli et godt redskap for å endre på virkeligheten. For å styrke evnen til å "gripe dagen og timen". Det er også en forutsetning for at hver enkelt enhet i partiet skal kunne tillemp

planen, bli politisert og en politisk-taktisk ledelse i sitt organisasjonsområde.

Denne planen bygger på de vurderingene av den internasjonale situasjonen og klassekampen i Norge som partiets program gjør. Dessuten synet på situasjonen i partiet som landsmøtet oppsummerte.

Samtidig bygger planen på noen antakelser som det i grove trekk er oppslutning om i partiet, men som bl.a. gjennomføringa av planen skal føre til at vi får et bedre grep om og konkretisere nærmere, eventuelt endr

Av spesiell betydning, i forhold til å legge en plan, er standpunkta vi tar når det gjelder saker som:

- Hva slags strategisk periode er vi i?

- Hvem vi regner som de revolusjonære kreftene?

- Hovedinnrettinga for den politisk-ideologiske kampen vi skal føre?

Vi vil derfor gruppere gjennomgangen av premissene i forhold til disse spørsmåla.

En vurdering av hva slags tilstand partiet er i, hører også med til premissene for planen.

Til slutt vil vi legge fram syn på langsiktige delmål, som partiarbeidet må rettes inn mot utifra dette.

1) DEN STRATEGISKE PERIODEN

Den strategiske perioden vi er i er perioden hvor vi forbereder sosialistisk revolusjon i Norge.

Dette samsvarer med at vi mener hovedmotsigelsen i Norge idag går mellom borgerskap og arbeiderklasse, og at det overordna alliansespørsmåleter utviklinga av klassealliansen for revolusjon.

Av særtrekk ved perioden som

har betydning for planen, vil vi trekke fram følgende:

a) Vi er i ei førkrigstid.

I over 10 år har verden vært moden for verdenskrig, i den forstand at den oppadstigende supermakta har vært sterk nok til å gå til krig, dersom en akutt situasjon oppsto, og dersom den ikke hadde andre ekspansjonsmuligheter.

Fortsatt skjerpes motsigelsene mellom de to supermaktene, og dermed styrkes faktorer som fremmer en 3. verdenskrig.

Partiet mener det er mest sannsynlig at vi får en slik krig før vi får en sosialistisk revolusjon i Norge. Dvs. at den nåværende strategiske perioden blir avbrutt av en periode med frigjøring av landets hovedmål.

I de siste åra har også den oppadstigende supermakta møtt økt motstand fra anna hold, spesielt i den 3.verden og i Polen. Dette styrker faktorene mot verdenskrigen.

Dette trekket ved utviklinga ser også ut til å styrke seg de nærmeste åra. Sammen med at det fortsatt er ekspansjonsmuligheter for Sovjet i vest-Europa, uten bruk av militære midler, danner dette grunnlaget for at planen bygger på at det er mest sannsynlig at det ikke blir verdenskrig i kommende planperiode. Men, samtidig må partiet ta hensyn til at krigen kan bryte ut, når som helst.

b) Vi er i en periode med økende problemer for kapitalismen - og større ustabilitet.

Sjøl mot slutten av en hogkonjunktur er den kapitalistiske verdensøkonomien i ulage. Den omstil-

linga som er igang pga. den teknologiske utviklinga, vil forsterke problemene, ikke gi kapitalismen en "ny giv".

I vår del av verden vil økende arbeidsledighet og nedbygging av de offentlige fellesgodene være de mest framtreddende trekk.

Norge vil allikevel komme relativt bedre ut av det enn "land det er naturlig å sammenlikne seg med", forutsatt at oljas stilling ikke endres betydelig. Men, sjøl med en planmessig omstilling av den norske økonomien, vil det bli kraftige angrep på folks levevilkår og sterkt økte sosiale ulikheter. Dette vil legge grunnlaget for politiske utslag. Sjøl med en "snill" utvikling av kapitalismen (dvs. ikke noe krakk), vil det bli spontane opprør i større grad enn tidligere også i Norge.

I internasjonal målestokk er gjeldskrisa til den 3.verden og USAs økonomi de mest akutte ustabilitetsfaktorene. Disse kan utløse krakk i verdensøkonomien i landsmøteperioden.

Dette vil i såfall skape en ny situasjon, som vil kreve en OMLEGGING AV PARTIPLANEN. Partiet må utvilke en beredskap for dette tilfellet.

Også en større nedgang i realprisen for olje, over lengre tid, vil skape en ny situasjon for Norge (Den nedgangen som har vært i oljeprisene de siste åra, har vært kompensert av høyere \$-kurs).

Også de økologiske problemene som kapitalismen skaper (og som vi ennå bare har følt forsmaken på), sammen med økende sultproblemer og stadige kriger, vil undergrave tilliten til det herskende systemet. Det legger grunnlaget for økt politisk uro, både med progressivt og reaksjonært innhold.

c) Proletarisk internasjonalisme får økende betydning!

i en omtale av det han kaller "den kommunistiske strategiens og taktikkens allmenne grunnsetninger", sier Stalin:

"Som en grunnsetning må en gå ut fra følgende slutning, som er vunnet gjennom marxistisk teori og bekreftet gjennom den revolusjonære praksis: Det kommunistiske partiet i hvert enkelt land kan bare ha en riktig strategi og taktikk om de ikke innskrenker seg til "det egne" landets, "det egne" fedrelandets, "det egne" proletariats interesser, men tvert imot, under hensyntaken til det egne landets forhold og situasjon, stiller det internasjonale proletariats interesser og det å fremme revolusjonen i andre land i forgrunnen, dvs. om de virkelig i sin ånd er internasjonalistiske, om de gjennomfører "maksimum av det som kan virkelig-gjøres i ett land (det egne) for å utvikle, støtte og vekke til liv revolusjonen i alle land".

Betydninga av internasjonal solidaritet og støtte over landegrensene er blitt enda klarere ettersom den imperialistiske økonomien og den internasjonale arbeidsdelinga har utvikla seg.

Utviklinga idag viser begrensingene i arbeiderklassens kamp i hvert enkelt land. det trengs proletarisk internasjonalisme for å hindre at arbeiderklassen i hvert enkelt land blir spilt ut mot hverandre til støtte for det egne borgerskapets kamp for markedsandeler. Utviklinga av datateknologien vil også bety at produksjonen kan koordineres på en helt annen måte enn før. det kan skapes styring på verdensbasis ved hjelp av datanett og satelittkommunikasjon. Produksjonen kan spilles fram og tilbake

fra land til land, etter hvor det oppstår problemer med fagbevegelsen, forsyninger av råvarer osv.

Norge er et land som er tett integrert i den imperialistiske verdensøkonomien. det norske borgerskapet satser nå på økende imperialistisk innflytelse, på å utnytte de fordelene som oljerikdommen gir dem.

Dette er både et ran av verdier fra det Norske folket, og et opplegg for å høste profitt fra arbeiderklassen i andre land, og fra det internasjonale finansmarkedet. vi ser allerede en brei allianse i det norske borgerskapet, fra det tradisjonelle borgerskap til borgerskapet i DNA/LO-ledelse, iferd med å propagandere klassesamarbeid på sjåvinismens grunnlag. "Nasjonen må samles for å fremme Norges sak i verden" (Eks. aksjonen "Norsk Forum", hvor LO og Røderforbund går side om side for å markedsføre Norge).

Denne utviklinga peker på behovet for å internasjonalisere politikken vår, på flere nivåer.

d) 3.verden er fortsatt den viktigste drivkrafta for den sosialistiske verdensrevolusjonen.

Samtidig som utbyttinga av den 3.verden forsterkes, får den stadig større og større betydning for utviklinga av det imperialistiske verdenssystemet, for historieutviklinga.

Kapitalismens svakeste ledd er her. Det illustreres både ved at gjeldskrisa kan skape et nytt krakk i den imperialistiske verdensøkonomien, og ved at de hardeste kampene retta mot imperialismen foregår her.

Konfrontasjonen mellom 3.verden og det imperialistiske systemet vil bli enda skarpere i åra som kommer. Sjøl om vi går inn i en

periode hvor den nasjonale klassekampen også vil øke, kan den revolusjonære bevegelsen i Norge ikke få en strategisk innretting dersom ikke bånd, og solidariteten med 3.verden utvikles.

e) Vi er i en periode hvor det vil være rett å legge stor vekt på å styrke den revolusjonære fortroppen.

Sjøl om utviklinga vil føre til en økning av spontane opprør, og vil skape grunnlag for at en revolusjonær ledelse skal kunne utløse større masseaksjoner enn på lenge, vil vi ikke komme opp i noen revolusjonær situasjon i Norge de nærmeste åra (ut i fra den mest sannsynlige utviklinga).

Både den politiske og ideologiske situasjonen, og den nåværende styrken til den revolusjonære fortroppen, gjør at det må legges stor vekt på å bygge opp den kommunistiske bevegelsen og presentere et alternativ til den kapitalistiske samfunnsordninga.

Partibygging og høg prioritering av propaganda-agitasjonsarbeid må derfor være en av hjørnesteinene i kommende partiplan.

Dette betyr ikke sekterisme eller å bremse opp masseaksjoner. Det krever en styrking av kontaktflata mellom partiet og folket, og å gå i spissen i dagskampen. I propaganda-agitasjonsarbeidet må vi legge vekt på å bygge ut vår egen propaganda, med hovedvekt på Klassekampen, men også utnytte fullt ut de arenaene som det politiske systemet i Norge har, dvs. de parlamentariske organa og de store masseorganisasjonene (med fagbevegelsen i en særstilling).

Dette betyr at vi skal utnytte

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPS partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

til fulle de mulighetene til legale kampformer som dagens politiske situasjon gir. Samtidig må vi forberede oss på at situasjonen vil skifte, før vi når målet for den strategiske perioden. Partibygginga må ta hensyn til at vi også skal mestre illegale kampformer, både for en revolusjonær situasjon og for en okkupasjonssituasjon. At vi ikke kan utsette dette til etter at situasjonen har skifta.

Det vi har lagt fram her er langt fra noen uttømmende analyse av særtrekka ved den strategiske perioden vi er i, slik vi mener det vil bli de nærmeste åra. Men, det er standpunkter som har fått konsekvenser for den planen som er vedtatt.

For å gjenta det nok en gang: Partiet skal legge stor vekt på å analysere utviklinga fortløpende. En av partidiskusjonene dette året ("Kapitalismens omstilling") inngår i dette, sammen med flere av de diskusjonene som kommer seinere i planperioden.

Denne høsten kommer det også ut to bøker, hvor Pål Steigan og Tron Øgrim legger fram materiale og synspunkter også til denne analysen.

2) DE REVOLUSJONÆRE KREFTENE

Prinsippprogrammet peker på hvem vi mener er de revolusjonære kreftene i Norge (Jfr. spesielt kap. 5 og 4).

Ved siden av klassealliansen for revolusjonen, med arbeiderklassen i ledelsen (se definisjonen av "folket" i 5.5.2), har vi i programmet slått fast at kvinnene, som kjønn, har objektive interesser av sosialismen og kommunismen. Dette

For å dra nytte av den allmenne analysen vår av hvem de revolusjonære kreftene er, må vi stadig legge vekt på å konkretisere hvem det er. dette gjelder både som en kollektiv sak for hele partiet - dvs. være gjenstand for forskningsarbeid og partidiskusjoner - og for den enkelte partiavdeling - jfr. bevegelsen med lokale klasseanalyser.

Vi legger her fram noen synspunkter, som et ledd i det arbeidet som alt pågår.

- Hvem er arbeiderklassen idag?

I de siste ti åra har det skjedd en endring i klasseforholda som partiet ennå ikke riktig har klart å tilpasse seg. Jon I. f oppsummerer endringene i ti punkter i en artikkel i Røde Fane nr.1.1984:

- 1) Arbeiderklassen øker absolutt, og minsker ikke relativt.
- 2) Det tradisjonelle kjerneproletariatets minskende andel.
- 3) Den svære veksten i kvinnelig yrkesdeltaking.
- 4) Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet.
- 5) Reduksjonen av småborgerskapet i primærnæringene.
- 6) Økningen av de ansatte i mellom-sjiktene.
- 7) Oppsvulminga av toppledersjiktet.

8) Stat og kommune som den viktigste arbeidsgiveren.

9) Framveksten av større grupper langvarig arbeidsløse.

10) Den økende betydninga til de ikke-yrkesaktive, særlig elever og studenter.

I framtida må vi regne med ytterligere endringer. Kjerneproletariatet vil antakelig fortsette å minke, gruppa langvarig arbeidsløse vil fortsette å øke. teknologiske endringer vil kunne føre til drastiske omlegginger i bransjer som handel/kontor, post o.l.

Dette stiller oppgava med å gjøre partiet politisk og organisatorisk innretta på arbeiderklassen slik den faktisk er, og slik den vil bli i framtida. Partiet som helhet og de enkelte distriktene og avd. må gjøre en analyse av hvor arbeiderklassen finnes, hvor de store og viktige arbeidsplassene er, hvordan vi skal bli organisert der og vinne politisk innflytelse. Noen saker er særlig viktige:

- Kvinnene og arbeiderklassen

-Kjønssammensetninga av den yrkesaktive arbeiderklassen endres. Dette må få politiske og organisatoriske konsekvenser. Vi må bli organisert på de store kvinnearbeidsplassene. Vi må få framtrødende, faglige talskvinner for partiet. den faglige politikken vår må bli en politikk for hele arbeiderklassen, ikke bare halve. Spørsmål som lavtlønnsgaranti, arbeidstidsforkorting, 6-timersdag er blant de store spørsmåla for den kvinnelige delen av arbeiderklassen. Prioriteringa av den delen av fagbevegelsen der kvinnene befinner seg, må styrkes.

Vi må utvikle ei linje for å gjøre kvinnefagforeningene til kampforeninger. Vi må ta hensyn til kvinnes spesielle situasjon: Dob-

beltarbeidet, det utbredte deltidsarbeidet, annen ideologi, annen tenkemåte, mindre infisert av arbeideraristokratiet i "fagbevegelsen".

- Det tradisjonelle kjerneproletariatet

Hva med kjerneproletariatet? Kjerneproletariatet minker tallmessig, mister det også sin politiske betydning? på lengre sikt kan det skje. Den teknologiske revolusjonen kan føre til endringer i arbeidsprosessen som gjør at kjerneproletariatet i mindre grad vil ha de trekka som gjør dem til ei spesiell kraft: konsentrert, organisert osv. Men ser vi på virkeligheten rundt oss idag, er det lite som tyder på at kjerneproletariatet har mista sin politiske betydning. Den nåværende økonomiske krisa bringer nettopp kjerneproletariatet på de store industribedriftene i skarp, direkte konfrontasjon med borgerskapet. Det er nok å nevne eksempler som Tysedal, Sulis, Slemmestad, Syd-Varanger. Mer av det samme vil det bli, ettersom Buvikiseringa tiltar. Å satse mindre på kjerneproletariatet nå, ville virkelig være ei dødslinje for partiet og et svik mot arbeiderklassen i Norge. Det ville være ei linje for strategisk tilbakegang, ikke strategisk framgang.

- Betydninga av offentlig sektor

Her jobber en stor del av den "nye" arbeiderklassen og arbeiderklassens nærmeste allierte, svært mange kvinner. Hver fjerde yrkesaktiv i Norge er ansatt i stat/kommune. Noe av dette er industri (I 1980 var det 40 000 arbeidsplasser i statseid industri), men mesteparten er "tertiæryrker". her finnes også "nyradikaliserte lag", som

lærere, helse- og sosialarbeidere, som er i ferd med å våkne til virkelig fagforeningsbevissthet. Fagforbunda i offentlig sektor må prioriteres høyere i vår faglige politikk.

- Fremmedarbeiderne

Vi må ikke bli et parti bare for den hvite arbeiderklassen. Det er en strategisk oppgave å organisere blant innvandrere, utvikle en politikk for deres kamp og slåss for at den norske arbeiderklassen og det arbeidende folket solidariserer seg med innvandrernes krav.

- De arbeidsløses rolle?

Den analysen vi har av utviklinga sier at gruppa med permanent arbeidsløse vil vokse framover. Vi begynner allerede å se konturene av den.

Å organisere og vinne de arbeidsløse og permanent arbeidsløse er en stor strategisk utfordring som krever nye svar. Forskning viser at den spontane tendensen blant arbeidsløse ofte er demobilisering, desorganisering, passivisering.

For ungdom som aldri har vært i arbeid er det kanskje særlig lett å ramle ut i et "sløvt" liv når det ikke finnes rutiner, forpliktelser i hverdagen. De arbeidsløshetsforeningene som er danna, er en bra begynnelse, det er viktig å trekke erfaringer. Men en politikk for å gjøre de arbeidsløse til ei politisk kraft er et langt større spørsmål enn å organisere dem i ei forening. Her ligger vi allerede et stykke etter den objektive utviklinga.

- Kvinnene og kvinnekampens strategiske betydning

Kvinnekampen må tillegges en helt annen vekt enn tidligere. En ting er å se kvinnenes rolle i arbeiderklassen, som vi allerede har kommentert. Men, kampen for full kvinnefrigjøring er også en revolusjonær kraft i seg sjøl. Dette betyr en utvidelse av alliansen for revolusjon. Det stiller opp egen kvinneorganisering og utvikling av enheten mellom kvinneorganiseringa og arbeiderklassens organisasjoner som svært viktige oppgaver.

- De internasjonale, revolusjonære kreftenes rolle?

Det er folket i Norge som skal gjennomføre revolusjonen her. Men, hvor stor rolle vil de internasjonale kreftene spille?

Analysen som er lagt fram her framhever at de vil spille en økende rolle. Vi må vurdere innrettinga på arbeidet vårt i lys av dette.

Betyr analysen om at 3.verden er hoveddrivkrafta i den sosialistiske verdensrevolusjonen idag at vi bør legge hovedvekta av det internasjonale arbeidet vårt på solidaritetsarbeid med frigjøringsbevegelsene der?

Vi mener ja, men vil advare mot en mekanisk tillemping av dette. Det kan oppstå situasjoner hvor en solidaritets- eller fellesaksjon med arbeiderklassen i 2.verden. f.eks., midlertidig må settes i fremste rekke.

- Ungdommens betydning for revolusjonen?

Før vi slutter av analysen av de revolusjonære kreftene, vil vi understreke ungdommens betydning for revolusjonen.

Ungdommen inngår jo i de ulike revolusjonære gruppene som er

nevnt, men størstedelen av ungdommen er, til enhver tid, "på vei" inn i ei bestemt samfunnsmessig gruppe.

Det er å frykte at det at store deler av ungdommen vil gå rett inn i gruppa av permanent arbeidsløse, vil svekke det revolusjonære potensialet til ungdommen. Men, vi må ikke ta dette for gitt. De allmenne trekka ved ungdommen (lett bevegelige, aktive, mottakelige for nye ideer) er revolusjonære aktiva, som et kommunistparti må legge vekt på å utløse.

3) HOVEDINNRETNINGA FOR DEN POLITISK-IDEOLOGISKE KAMPEN?

Vi må svare på dette spørsmålet også i lys av hva slags strategisk periode vi mener vi er i. Siktemålet er revolusjonen. Vi skal jobbe for å skape de subjektive vilkåra for denne. slik at de revolusjonære kreftene går inn for å velte kapitalismen og opprette ei sosialistisk samfunnsordning når ei revolusjonær krise oppstår.

Det er monopolborgerskapet som har statsmakta i den borgerlige staten. Det er denne statsmakta som skal styrtes.

Den politisk-ideologiske kampen må rettes inn på å avsløre dette monopolborgerskapet, få de revolusjonære kreftene til ikke lenger å godta at de har makta i samfunnet.

I dagens Norge er det klasse-samarbeidsideologi som er det viktigste bolverket for borgerskapet mot at arbeiderklassen og folket skal ta sin rett. Det er hele borgerskapets våpen, og har solid rotfeste i dette systemet. Men, det er sosialdemokratiet som spiller den viktigste rolla i dette systemet. Det svinebinder de revolusjo-

nære kreftene, gjennom at det opptrer som en trojansk hest innad i folkets egne rekker. Det sørger ikke bare for at klassesamarbeidsideologien blir rådende hos flertallet av det arbeidende folket, men også for at monopolborgerskapet reint fysisk blir plassert i viktige posisjoner i dets organisasjoner.

For å frigjøre de revolusjonære kreftene, må derfor ei hovedinnretting for den politisk-ideologiske kampen være retta mot å nedkjempe hegemoniet til sosialdemokratiet over arbeiderklassen og dets allierte.

Med ei slik spissformulering er det viktig å holde fast at dette er en strategi for å isolere de sosialdemokratiske lederne og bekjempe den sosialdemokratiske ideologien. Flertallet av de sosialdemokratiske massene hører med til de revolusjonære kreftene, og må vinnes for revolusjonen.

Denne strategien krever også at vi, i gitte situasjoner, må inngå taktiske allianser med deler av det sosialdemokratiske lederskapet.

Når vi blinker ut denne retninga for den politisk-ideologiske kampen, betyr ikke det å neglisjere kampen mot det åpne borgerskapet. De sosialdemokratiske topplederne skal jo nettopp plasseres som endel av borgerskapet, som "samme ulla", og klassesamarbeidsideologien skal brennemerkes som borgerskapets ideologi. Da må takykken for å avdekke ærtrekka bygge på at det er en grunnleggende enhet. (Den konkrete A = H-linja vår følger disse prinsippa. "Bort med Willoch - men heller ikke Brundtland"). Mye tyder også på at i den praktiske politikken, de nærmeste åra, vil enheten i borgerskapet være nokså stor ("konsensus" for å få gjennom omstilling

av Norge, for å samle Norge til imperialistiske framstøt osv.)

- Ikke glemme at Norge er en del av verden!

Vår særegne oppgave er å nedkjempe borgerskapet i Norge. Men vi må også bidra til å nedkjempe det imperialistiske verdenssystemet, med supermaktene Sovjet og USA som sine viktigste støttepillarer. Å styrke den anti-imperialistiske opinionen i Norge er også en nødvendig del av kampen for å skape de subjektive vilkåra for revolusjonen.

Også på dette punktet må vi ta hendyn til at den strategiske perioden kan skifte og gå over i en periode med sovjetisk okkupasjon. Derfor må vi ta alvorlig på kampen mot grupper som enten er Sovjets støttespillere i Norge, eller inntar en forsonlig eller ettergivende holdning til den sovjetiske imperialismen. dette gjelder sjølsagt NKP. Men også i kretser innafor SV, fredsbevegelsen, DNA og arbeideraristokratiet i fagbevegelsen er slike holdninger utbredt.

4) SITUASJONEN I PARTIET

SK har ikke hatt noen ny helhetsoppsummering av situasjonen i partiet etter landsmøtet. Denne planen bygger derfor på de hovedkonklusjonene som landsmøtet trakk.

Når det gjelder arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene, så er dette ført videre i tråd med landsmøtevedtaka. den siste vurderinga SK gjorde, er lagt fram i TF-lederen i april. Det påstås her at arbeidet er på rett vei, men at det vil være et langsiktig arbeid, som vil pågå i hele landsmøteperioden - og at det fortsatt er mange lag som er i en ustabil situasjon. Det

pekes på at for svært mange lag vil følgende saker være sentrale:

- Styrke den langsiktige planlegginga, og sjølstendigheten.

Knytte dette til å skaffe seg økt kunnskap om virkeligheten det skal jobbe i, og at det også har med funksjonsmåten til partiet å gjøre; hvordan den demokratiske sentralismen praktiseres.

- Delta i klasekampen og styrke massegrunnlaget sitt.

- Stor vekt på arbeidet med avisa Klassekampen.

- Styrke lagsstyra.

Landsmøtevedtaket om beretninga sa at "arbeidet med Klassekampen var sterkt undervurdert i partiet som helhet".

Det er ikke blitt noen "ny giv" i arbeidet med avisa fra partiorganisasjonen siden da. Det har ikke dukka opp linjer om å legge mindre vekt på avisa, men praksisen står ikke i samsvar med de standpunkta som legges fram.

Partiet må gå grundigere til verks for å finne ut av dette. både gjennom iverksettinga av denne planen og gjennom særskilte diskusjoner og tiltak i planperioden.

Streikestøttearbeidet for Syd-Varanger viste sunne trekk ved partiutviklinga. Både ved at store deler av partiet viste sjølstendighet og evne til å reagere på denne klassekampsa - og ved at det mange steder ble drevet et bra massearbeid i forbindelse med støttearbeidet. det fikk også vist klassekarakteren til partiet, at det tenner på slike klassekampsa-ker, og gjør noe annet enn å prate.

Uenigheten i partiet rundt strategi og taktikk (hva slags strategisk periode vi er i, innrettinga på partiarbeidet nå, synet på sosialismen i Norge - som sentrale

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

stikkord), ser ut til å utvikle seg i positiv retning. Prinsippprogram-diskusjonene avklarte mye, og arbeidet rundt strategisk planlegging har også brakt oss viktige skritt framover (sjøl om planhøringa viste at det fortsatt er uenigheter her – se egen artikkel om oppsummering av planhøringa i TF-aug.) Det er fortsatt uenigheter i synet på parlamentarisk arbeid, men de er mindre enn for bare et halvt år siden.

1.mai viste også at vi fortsetter den positive utviklinga i forhold til å stå imot sosialdemokratisk press. Men, den viste også underordna trekk med sektarisme, være seg sjøl nok og ikke utnytte godt nok motsigelsene i sosialdemokratiet.

Vi skal være varsomme med å slå fast hva som er de politisk-ideologiske stridsspørsmål som er viktigst nå, uten grundigere undersøkelser, men mye kan tyde på at uenigheter knytta til partmødelsspørsmål står langt framme. Både i hvordan partiet skal bruke de legale kampformene i forhold til de illegale, konsekvensene det får for organiserina mm., og i synet på den demokratiske sentralismen.

Når det gjelder medlemsutviklinga, så er gjennomsnittstendensen at vi fortsatt er i den fasen som ble innleda vinteren 1982-83, med stabilisering av medlemstallet, at rekrutteringa kom opp på et nivå som holdt "normal" utmelding i sjakk. Men, fortsatt kan vi ikke si at landspartiet vokste, sjøl om flertallet av didtriktspartia nå gjør det. Rekrutteringskampanjene har vist at det er økte muligheter for rekruttering til partiet, og at det største potensialet ligger hos folk som er yngre enn gjennomsnittsmedlemmet idag, og som styr-

5) LANGSIKTIGE DELMÅL FOR PARTIETS ARBEID

En helhetsvurdering av premisene for planen burde kunne ut i en oppstilling av noen langsiktige delmål for partiarbeidet. De punktene som er behandla foran peker riktignok i seg sjøl ut både politiske og organisatoriske mål som må nås, for at det strategiske hovedmålet for perioden – sosialistisk revolusjon, skal nås. Men, for at sammenhengen mellom strategien og den konkrete landsmøteperiodeplanen skal bli mest mulig tydelig, ville det være en fordel med en sammenfatning.

Det er hensiktsmessig å dele detteinn i to:

For det første: Betingelsene for å kunne utnytte en revolusjonær situasjon til å innføre sosialisme i Norge.

For det andre: Viktige "milepæler" i arbeidet med å bygge opp de revolusjonære kreftene i den taktiske fasen vi regner å være i de nærmeste åra framover.

(Det understrekes at denne oppstillinga ikke er et resultat av noen SK-diskusjon, men et forsøk fra kameraten som skriver ut denne delen av plandokumentet på å trekke konsekvensene av det som er behandla i punktene 1-4 foran. Formålet er å stimulere til at den konkrete landsmøteplanen skal vurderes utifra premissene for planen, legge opp til en debatt for å videreutvikle denne delen av planarbeidet vårt i perioden).

Betingelsene for en vellykka revolusjon.

De allmenne betingelsene står i partiets prinsippprogram, kap.2 og 5. En konkretisering av noe av dette, i tråd med det som er lagt fram om premissene for planen her:

1) Brutt ned hegemoniet til sosialdemokratiet over arbeiderklassen og det arbeidende folket - i den forstand at de sosialdemokratiske lederne mister initiativet i den revolusjonære situasjonen, og flertallet følger kommunistpartiets paroler (Det betyr altså ikke at sosialdemokratisk ideologi i allment skal være utrydda helt og holdent i flertallet av folket).

2) Vinne de viktigste delene av fagbevegelsen for revolusjonene.

3) Vinne viktige deler av kvinnebevegelsen for revolusjonen.

4) Et sterkt kommunistparti - som er godt utbygd i alle grupper og lag som er sentrale for revolusjonen, inkludert i hæren.

5) En folkevæpning.

6) Et Norge, hvor folket har utvikla sterke bånd til den antiimperialistiske leiren, spesielt den 3.-verden.

Når det gjelder de 3 første betingelsene her, så er det ikke slik at vi jevnt og gradvis vil kunne oppnå dem. Utviklinga vil skje i rykk og napp, og det er først under sjølve den revolusjonære krisa at de store spranga vil skje.

Men, til tross for dette, må arbeidet hele tida ha disse måla i sikte.

"Viktige milepæler"

- i tilfeldig rekkefølge, men slik at de helhetlig peker ut en innretning for partiarbeidet:

1) Inn på stortinget

- som en avgjørende faktor for økt politisk innflytelse.

2) Bli hovedutfordreren til DNA allmennpolitisk på "venstresida" - dvs. ut fra nåværende partikonstellasjon: bli større enn SV også i parlamentariske valg.

3) Få avskaffa det kollektive medlemskapet i DNA for fagforeninger og klubber, og få slutt på at AUF er LOs ungdomsorg.

4) Vinne noen sentrale fagforbund for klassekamplinja. (Eks.: Ett innafor industri, ett innafor offentlig sektor, pluss ett Nordsjøforbund?)

5) Vinne Samorgtoga 1.mai for kamplinja, i de største byene.

6) Vinne kampen for 6-timersdagen, slik at den blir innført på arbeiderklassens og kvinnes premisser.

7) Bygge opp Kvinnefronten til å bli en landsomfattende, aktivistisk masseorganisasjon igjen.

8) Doble-minst-medlemstallet i partiet, og få bygd ut partiet etter en ny organisasjonsplan.

9) Bygge opp Rød Ungdom og NKS til at de blir de ledende og mest aktive ungdomsorganisasjonene i landet.

10) Få etablert en fast partiskolevirksomhet.

11) Få innøvd en beredskap for illegality, som ikke brytes ned av

partiets daglige virksomhet under
nåværende forhold.

dingen.

12) Utvide abonnenttallet for Klassekampen betydelig - samtidig som vi dekker hele landet med radiosender.

13) Sterke anti-imperialistiske aktivistorganisasjoner, som er toneangivende i freds- og nord-sørdebatten og aktiviteten her i landet.

III. Planvedtaket fra Sentralkomiteen

Her følger vedtaket om partiplanen for perioden fram til neste landsmøte, vedtatt av Sentralkomiteen:

1) MÅLA FOR PLANPERIODEN:

De 2 viktigste måla for perioden er:

- ØKE KLASSEKAMPENS OPPLAGSTALL TIL 9500 ,
DERAV 8500 ABONNENTER , INNEN UTGANGEN AV 1988
- ØKE MEDLEMSTALLET I PARTIET MED 20 % .

Dette uttrykker at partibygging og propagandaarbeid er høyt prioritert i perioden. Det uttrykker også ei politisk innretting som vil tvinge oss til å løse noen av de viktigste problemene i arbeidet vårt, dersom måla skal nås: Vi må styrke grunnorganisasjonene og massearbeidet under ledelse av laga. Vi må jobbe på en måte som gjør at vi klarer å høste strategisk gevinst av vår deltaking i klassekampen. Vi må korrigere økonomistiske feil og markere en klarere kommunistisk profil.

Ut over dette er de høyst prioriterte områdene følgende:

- UTVIKLE KAMPEN MOT BORGERSKAPETS STOROFFENSIV, MED SPESIELL INNRETNING PÅ A
 - o utløse kamper og bygge opp en støttebevegelse for forsvar av arbeidsplasser og levekår. Budsjettkamper er også en viktig del av dette.
 - o gjøre kampen for 6-timersdagen til en samlende kampsak for alle grupper i folket.
 - o få oppløst mest mulig av fagbevegelsens tilknytning til DNA, og øke vår politiske innflytelse.

-STYRKE KVINNEKAMPEN , MED SPEIELL VEKT PÅ Å BYGGE KVINNEFRONTEN

3400 medlemmer av Kvinnefronten innen utgangen av 1988 , med delmål på 2300 innen KF sitt landsmøte før jul 1986.

-STYRKE NORGES BÅND MED DEN 3.VERDEN , MOT TILKNYTNING TIL SUPERMAKTENE ,med spesiell innretting på å

o utvikle solidaritetsarbeidet

o slåss mot Sovjet-tilpasninga av Norge og for en forsvarsstrategi som styrker sjøkræfter.

o bygge opp en krigsberedskap i perioden.

-STYRKE PARTIET KVALITATIVT med spesiell innretting på å

o styrke partilaga politisk og organisatorisk

o bygge opp partiskolen , med hovedvekt på lagstyreskolering og medlemskolering

o styrke partiets arbeider- og kvinneinnretting, ved å kjempe mot trekk i partilivet som virker undertrykkende på arbeidere og kvinner.

-UTVIKLE DET PARLAMENTARISKE ARBEIDET , OG BRUKE KOMMUNEVALGKAMPEN

I 1987 TIL Å BYGGE OPP MOT REPRESENTASJON PÅ STORTINGET I 1989 (Om vi ikke kommer inn nå).

UNDERORDNA MÅL:

Her gjorde SK bare vedtak for to områder i denne omgang: for ungdomsarbeidet og kulturarbeidet.

MÅLA FOR UNGDOMSARBEIDET:

Partiet må henvende seg sterkere til ungdommen, må stå fram som "framtidens part", og partiet må utvikle et fastere samarbeid med ungdomsforbunda. Enheten mellom partiet og ungdomsforbunda må styrkes.

1. Ett SK-medlem utnevnes til ungdomsansvarlig.
2. Distriktstyrene pålegges å utvikle samarbeidet med Rød Ungdom og NKS lokalt.
3. I samarbeid med Rød Ungdom og NKS skal det utarbeides rekrutteringsmålsettinger og utbyggingsplaner.

Partiet må være behjelpelig med studieledere.

Arbeidet med ungdomsforbunda i denne perioden må bygge opp til at ungdoms-arbeidet kan bli et hovedmål i neste landsmøteperiode.

VEDTAK OM KULTURARBEIDET:

Før sommeren 1986 avholder SKAU to kademøter for kulturarbeidere.
Hensikten er:

-Å utvikle partiets kulturpolitikk.

-Å trekke opp linjer for et nytt kulturutvalg under SK

-Finne kandidater til nytt kulturutvalg.

Kulturutvalget konstitueres seinest høsten 1986.

Vedtaket her blir gjort kjent offentlig.

Når det gjelder andre områder som vi må sette oss begrensa mål på i perioden, vil SK behandle det på sitt neste møte. Men, det er klart at det vil bli tatt tiltak, fra partiet sentralt og utvalgte deler av partiet, på områder som samarbeidet, bondearbeidet, fiskerarbeidet, rasisme, økologi, homofili osv. Men, **hvilke** tiltak og mål som skal settes, kommer vi altså tilbake med.

Puh! Vi fortsetter....

2) DEN STORE KAPITALISMEDISKUSJONEN

I perioden skal partiet gjennomføre en omfattende diskusjonsbevegelse om utviklinga av kapitalismen i Norge og resten av verden: "Den store kapitalismediskusjonen". Målsettinga med denne diskusjonen er tosidig:

a) Å utvikle linja vår for klassekampen her og nå og styrke partiets innsats i klassekampen.

b) Å være et ledd i arbeidet med en strategisk plan for hvordan partiet skal innrettes, politisk og organisatorisk, i tida framover.

"Den store kapitalismediskusjonen" vil bestå av følgende obligatoriske lagsmøter:

1985: "Omstillinga av Norge" (Diskusjonsopplegget: Se TF for april).

1986:

-vår: Den internasjonale utviklinga
-høst: Revisjon av partiets arbeidsprogram

(Dessuten blir det laga materiale til et frivillig møteopplegg om den teknologiske utviklinga)

1987: Klasseanalyse av Norge

Det er og målet at dette arbeidet skal føre til forbedring av kap.4j og deler av kap.1 og 3 på partiets neste landsmøte.

3) STYRKINGA AV GRUNNORGANISASJONENE

Arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene skal også gå gjennom hele perioden. landsmøtet i 1984 pekte på tre saker som sentrale i

forbindelse med grunnorganisasjonene: Demokrati (grunnorganisasjonenes plass i beslutningsprosessen i partiet), massearbeidet, strategisk plan. Når det gjelder det første, er SKs ledelse helt avgjørende. SK må jobbe på en slik måte at det som skjer i laga, har avgjørende innflytelse på utviklinga av partiets politikk. Vi vil plukke ut to områder der vi særlig legger vekt på oppsummeringer fra grunnorganisasjonene og å bruke dem som grunnlag for å utvikle nye linjer: "Den store kapitalismediskusjonen" og arbeidet med strategisk plan. Massearbeidet må korrigeres gjennom konkrete kamppoppgaver, og gjennom KK- og vervearbeidet. Utviklinga av massearbeidet må være en viktig del av oppsummeringa av alle oppgaver partiet arbeider med. Strategisk plan må utvikles både ovenfra og nedenfra.

Å styrke partiets arbeider- og kvinneinnretting vil også bety å styrke demokratiet og livet i grunnorganisasjonene, fordi det vil bety at vanlige medlemmer vil få mer å si. Det må lages en egen plan for dette med utgangspunkt i materialet fra arbeiderundersøkelsen og kvinneundersøkelsen.

En viktig del av kampanja for å styrke grunnorganisasjonene, er skoloringa av alle lagsstyrer som alt er starta. I 1988 skal alle medlemmer gjennomgå partiskolens trinn 1C, om partiteori. Det vil bli avholdt en konferanse høsten 1985 og en konferanse i 1987 for å oppsummere arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene.

4) ARBEIDET MED STRATEGISK PLANLEGGING

Arbeidet med å utvikle en strategisk plan for partiet vil bli

lagt stor vekt på i perioden. "Den store kapitalismediskusjonen" skal bringe fram kunnskaper som hjelper oss til å lage en slik plan: Kunnskaper om klassemessige, økonomiske og politiske endringer i Norge og verden.

Det arbeidet som grunnorganisasjonene gjør med strategisk plan for seg sjøl, må oppsummeres seinest høsten 1986. Den obligatoriske lagsdiskusjonen om linja vår for folkekrig, våren 1987, og diskusjonen om partimodell (legalt/illegalt arbeid), høsten 1986, må også inngå som en del av arbeidet med strategisk plan, for hvordan partiet skal innrettes, politisk og organisatorisk.

Utviklinga av ny organisatorisk plan for partiet vil også være et viktig element i dette arbeidet.

5) OBLIGATORISKE PARTIDISKUSJONER I PERIODEN

Høsten 1985: -Kvinnekampens strategiske betydning - kvinneorganisering.

-Sosialismeprogrammet vårt (Studier på kap.5 i prinsippprogrammet, målretta på ei aksjonsuke for å propagandere vårt syn utad). NB! DETTE ER EN ENDRING AV TIDLIGERE PLAN FOR 1985.

Våren 1986: -Avisa Klassekampen (Nærmere innretting kommer utpå høsten, men det vil være knytta til avisas rolle i arbeidet vårt for det strategiske målet, revolusjon).

-Internasjonale utviklinga (Med stor vekt på 3.verdens rolle).

Høsten 1986: -Partimodellspørsmål, med hovedvekt på legalt/illegalt.

-Arbeidsprogrammet.

I løpet av 1986 vil avdelingene få

materiale til et frivillig møteopplegg om "teknologisk revolusjon", knytta til analysen av utviklinga av kapitalismen, med vekt på politisk økonomi.

Våren 1987: -Folkekrig i Norge/Sikkerhetsinstruks

-Klasseanalyse av Norge.

Høsten 1987: -Samespørsmålet.

-Vedtektssaker til landsmøtet.

1988: : -Prinsippprogrammet
-Beretning
-Nominasjoner og delegatvalg.

Dessuten vil Trinn 1C i medlemsskolen (partifilosofi) få karakteren av en partidiskusjon, siden hele partiet skal gjennomføre det.

6) ARBEIDET MED KLASSEKAMPEN

1986 skal være et "KK"-år. Dette betyr ikke at vi bare skal jobbe med KK a la ungdomskampanja, og det betyr ikke at vi ikke skal jobbe med KK de andre åra. Siktemålet er ikke å lage ei hesblesende kampanje, men å gjennomføre politiske og organisatoriske tiltak for å få det faste KK-arbeidet opp på et permanent høyere nivå. Dette betyr obligatorisk avdelingsdiskusjon, å sette på DS-ansvarlige som har dette som hovedoppgave og skal ha det lenge framover, og tilsvarende i laga. Det må også bety noe for arbeidet med å utvikle den redaksjonelle linja.

Opptrappinga av arbeidet med KK må begynne allerede i år. Gjennom kampanja denne høsten, og i samband med tillempinga av lang-

Sjøl om hovedmålet er å få opp nivået på det faste KK-arbeidet, skal hele partiet gjennomføre årlige KK-kampanjer, hver vinter.

7) STØRRE KONFERANSER:

Arbeidprogramkonferanse: Høsten 1986

Samekonferanse: Våren 1987

Konferanse for å oppsummere arbeidet med grunnorganisasjonene: I 1987, før SK-behandlinga av beretningsforslag til Landsmøtet.

Ingen av disse konferansene vil bli lagt opp som fullstendige landskonferanser.

8) PARTISKOLEN

1. Hovedoppgaven til partiskolen i denne planperioden er å få igang medlemsskolen.

2. SK støtter forslaget fra partiskolekonferansen om å innføre en medlemsskole med 9 helgekurs som alle nye medlemmer skal gjennomføre i en takt på ett kurs pr. halvår (se TF april -85).

3. Vi er imot en overgangsordning som innebærer at alle gamle medlemmer skal gå gjennom det meste av medlemsskolen før den kommer i normal drift. Det vil bli en så stor belastning for partilaga at det vil skyve tidspunktet for normal drift ut i en uviss framtid.

I stedet må vi så raskt som mulig få igang medlemsskolen for nye medlemmer.

Gamle medlemmer må få tilbud om å delta på kursa i den grad det er plass, DSa har kapasitet, og sikkerheten tillater det. Etter hvert må alle gamle medlemmer

gis muligheten til å "tette" hull i sine kunnskaper i forhold til medl.skolens pensum, gjennom at det arrangeres egne kurs eller de får delta på kurs i medlemsskolen.

4. I tråd med partiskolekonferansens vurdering går vi inn for at studieutvalget/partiskolen sentralt skal gjøre ferdig et kurs i medlemsskolen pr. halvår, slik at første kurs kan kjøres for studieledere høsten -85 og for medlemmene våren -86.

5. Kurs 1C-partiteori skal kjøres for alle medlemmer i lagsregi høsten 1988.

6. Ut fra ovenstående og en vurdering av innholdet i partiplanen forøvrig, anbefaler vi følgende kursopplegg, men overlater til SKAU å ta standpunkt til detaljene: SE OVERSIKTSSKJEMA BAK

7. I tillegg må lagsstyrekurset kjøres for alle lagsstyremedlemmer i løpet av H-85 og V-86, og deretter årlig for nye lagsstyremedlemmer.

8. Alle kvinner i partiet skal tilbys bøllekurs i løpet av landsmøteperioden.

9. Ovenstående er minimumsopplegget. Ut over dette må partiskolen og DSa etter kapasitet arrangere aktualitetskurs, spesialistkurs, eksterne kurs osv.

9) ANDRE, STØRRE TILTAK

Utover det som er tatt opp i pkt. 1-8, skal følgende større tiltak inn på planen:

-Rekrutteringskampanje etter valget

høsten 1987.

løpet av 1988.

-Beredskapsøvelser på alle nivåer i

OVERSIKT OVER MEDLEMSSKOLE-KURS I PLANPERIODEN

Gjennomførings- Års- kull	V-86	H-86	V-87	H-87	V-88	H-88
1983 og før			Behovs- prøvd II A	Behovs- prøvd II E	Behovs- prøvd II C	I C
V-84	I A	I B	-- " --	-- " --	-- " --	I C
H-84	I A	I B	-- " --	-- " --	-- " --	I C
V-85	I A	I B	-- " --	II E	-- " --	I C
H-85	I A	I B	-- " --	II E	II C	I C
V-86		I B	-- " --	I A	II C	I C
H-86			II A	I A	I B	I C
V-87				I A	I B	I C
H-87					I B	I C
V-88						I C
H-88						(I C)

Den videre innføringa av Trinn II-kursa; II B, II D og II F, foregår i neste planperiode - de 3 første halvåra der.

Trinn I-kursa er fullt innarbeida ved utløpet av denne planperioden, slik at det fra neste periode av blir regelmessig gjennomkjøring av 3 halvårsganger pr. halvår.

Når det gjelder hva de ulike medlemskursa inneholder, henviser vi til TF-april-85.

SLUTT PLANVEDTAKET

KOMMENTAR OM BRUKEN AV NESTE LANDSMØTE - OG DE PROGRAMMATISKE DISKUSJONENE I PERIODEN:

* Partiplanen legger opp til at neste landsmøte først og fremst brukes til:

- Forbedring av kap.4, og deler av kap.1 og 3, i prinsippprogrammet.

- En grundig oppsummering av arbeidet med å styrke grunnorganisasjonene, i forbindelse med beretningsdiskusjonen.

- En eventuell vedtektsbehandling, på grunnlag av diskusjoner i perioden rundt partimodellspørsmål.

- Vedtak av eventuelle endringer i Sameprogrammet, på grunnlag av partibehandlinga av det i perioden.

* Planen legger opp til en revisjon av Arbeidsprogrammet, med en partibehandling av det som er avslutta innen RV-landsmøtet i -87.

Om deler av Arbeidsprogrammet også skal endres på landsmøtet i 1988, utifra diskusjonene på kap.4, blir tatt standpunkt til seinere.

* På flere måter inngår diskusjoner og praksis knytta til utvikling av partimodellen i planen.

Eks.:

- Partidiskusjonen legalt/illegalt, med oppfølgende tiltak

- Medlemsskolekurset I C (partiteori)

- Flere sider ved grunnorganisasjonskampanja (masselinja, partilags rolle...)

- Prinsippene for lagsorganisering,

knytta til ny organisasjonsplan.

Om disse sakene krever at vedtektenes må tas opp til behandling på neste landsmøte, må tas stilling til seinere i perioden.

* Planen prioriterer ikke en oppfølging av de historiske stridsspørsmåla, som var oppe i siste landsmøtebevegelse, verken som partidiskusjoner eller som programmatiske vedtak på neste landsmøte.

PARTIMODELL OG DEMOKRATISK SENTRALISME

Den videre behandlinga av disse spørsmåla vil skje på andre møter. Vi trykker noe forsinka, som en artikkel i dette nr. av TF, uttale fra siste landsmøte om disse spørsmåla. (Det ble ikke plass til den i "Landsmøte-TFet", og beklageligvis er den ikke blitt trykt i de påfølgende TFa. Problemstillingen, om disse sakene skulle inn i denne planen, ble imidlertid lagt ut i partiet gjennom planhøringa.

IV. Tillempeinga og gjennomføringa av planen

Plandokumentet fra SK er en rammeplan for landspartiet. Den gir flere pålegg til alle avdelinger og distriktsstyrer i partiet, men et hvert partiorgan - også SK og dets utvalg - må lage sine egne planer for hvordan de skal tillempe, og på best mulig måte bidra til at partiet som helhet klarer å nå måla i planen.

Alle partiavdelinger bør ha en diskusjon på dette plandokumentet i løpet av høsten (forslag til opplegg nedenfor).

Denne behandlninga må settes i sammenheng med bevegelsen med å utvikle strategisk planlegging og klasseanalyser lokalt.

Vi ønsker å komme inn i en stil med

- at partiavdelingene setter sine egne, langsiktige mål for arbeidet innafor rammene av landspartiets strategiske mål.

- at partiavdelingene lager seg konkrete planer for sin årsmøteperiode, på grunnlag av de langsiktige måla og partiets årsplaner.

(For å samkjøre denne bevegelsen best mulig, oppfordrer vi til at partiavdelingene som regel kjører årsmøtene sine rundt årsskiftene. Konkretiseringene av langtidsplanene for hvert enkelt år, blir heretter lagt fram av SK for DSer og avdelingsstyret i oktober).

Distriktsstyra har også sine spesielle oppgaver i forbindelse med utviklinga av det helhetlige planarbeidet til partiet. Spesielt gjelder dette i distrikt med større byer, hvor utvikling av lokal klas-

seanalyse og enhetlig ledelse av den politisk-taktiske kampen krever samkjøring mellom flere partiavdelinger.

FORSLAG TIL DISKUSJONSOPPLEGG PÅ PLANEN:

1) Det bør legges opp til en diskusjon av premissene for planen. Hva som legges mest vekt på, må avgjøres lokalt - sjøl om det bør legges opp til en relativt vid diskusjon, med vurdering av helheten i den økonomiske og politiske utviklinga.

Det må tas hensyn til hva som allerede er diskutert i avdelinga gjennom "Omstillingsmøtet". Det bør målrettes inn på å styrke grepet om de politiske, økonomiske og klasse-messige forholda lokalt også. I det minste at det skal føre til at visse saker blir fulgt opp med nærmere undersøkelser.

2) Det bør drøftes hvilke langsiktige mål - i det minste for landsmøteperioden - laget skal sette seg på de hovedområdene som partiplanen setter opp.

Hvilke av landspartiets hovedsaker bør laget særskilt prioritere?

SK vil ha inn rapport fra lagsbehandlinga. Nærmere instruks gis til avdelingsstyrene.

* SKs ARBEID MED 4-ÅRSPLANEN:
SE VEDLEGG.

SK'S ARBEID MED 4-ÅRSPLANEN.

Etter høring i partiet har SK nå fatta vedtak om planen for inneværende landsmøteperiode. Vi har utforma konkrete målsettinger og pekt ut prioriterte områder. Vi har utforma en plan som vi håper vil styrke partiet kvalitativt og gjøre det i stand til å spille en større rolle i klassekampen i Norge.

Men med sjølve vedtaket er bare første skritt tatt. Skal planen virkelig bli satt ut i livet, må den omformes til målretta aktivitet fra alle partilaga og alle partimedlemmene. Den planen vi nå har utforma, er ikke en plan som kan sies å være oppfylt når laga har avholdt et visst antall obligatoriske møter. Vi har bevisst laga en plan som krever virkelige resultater, resultater som kan måles. Dersom partiet blir sittende på kammerset og diskutere med seg sjøl, er vi garantert å ikke nå planmåla. Her nytter det ikke bare å "stille spørsmålet om såingen skarpt," nei, her må en komme seg ut på åkeren !

Dette gjelder også for SK. SK må lede det praktisk-politiske arbeidet med å sette planen ut i livet. Dette har vi bl.a. tenkt å gjøre på følgende vis:

- Etter valget i høst vil vi reise rundt til de viktigste distriktene og diskutere planen og tillempinga av den med dem. Vi vil også besøke en del grunnorganisasjoner, for å lære mer om hva planen vil bety på grunnplanet i partiet. Hensikten med reiserunden er både å mobilisere partorganisasjonen politisk for planen, og å få bedre grep om hva det krever å sette den ut i livet på ulike nivåer.

- Underveis i planperioden vil vi avholde en rekke konferanser for å oppsummere hvordan vi ligger an, og

eventuelt korrigere kursen. Særlig viktig er det at vi ikke "slipper" utviklinga i grunnorganisasjonene, men oppsummerer systematisk. Slike konferanser er en måte å få erfaringene fra lavere nivåer i partiet inn til sentralen.

- SKs egen plan må være et redskap til å drive partiplanen framover. Vi vil særlig legge vekt på at SK-møtene ikke bare blir brukt til å forberede "utkjør", men at de i minst like stor grad blir brukt til å oppsummere erfaringer og diskusjoner fra grunnorganisasjonene. Dette vil gi SK et langt bedre grunnlag for å utforme politiske linjer, og det vil styrke demokratiet i partiet og grunnorganisasjonenes plass i den politiske prosessen.

- SKs medlemmer utafor AU må brukes mer aktivt til å lede, og følge opp, ulike sider av planen. Dette vil bringe andre erfaringer og arbeidsmåter enn de som stammer fra Oslo-gryta mer direkte inn i partiet.

- SK-medlemmene vil legge vekt på sin personlige deltaking i grunnorganisasjonene, og det praktiske arbeidet som drives der. Dette er viktig for å føle på kroppen hva de planene SK legger betyr for det vanlige partimedlem.

- SK har en rekke utvalg og fraksjoner under sin ledelse. Vi vil jobbe planmessig i perioden med å styrke det sentralistiske grepet over disse. Dette betyr å samordne utvalgas arbeid bedre med partiets arbeid som helhet. Vi skal ikke ha en masse kamerater som sitter på hvert sitt vesle fjell, vi skal ha utvalg som er innretta på å drive **partiet som helhet** framover. På områder der det i dag ikke finnes noen ledelse, vil vi ta initiativer for å opprette en. Et eksempel er et viktig område som kulturen. SK

har fatta et eget vedtak om hvordan et nytt kulturutvalg skal bygges opp.

Men for å få til alt dette, trenger vi hjelp og kritikk fra dere. Si fra når det er noe dere mener vi gjør dårlig. Men si gjerne også fra om hvordan **dere** kunne

tenke dere problemet løst ! Det hender at vi er pinlig klar over at ei eller annen viktig sak flyter, uten at vi klarer å finne ut **hva** som kan gjøres. Jo flere medlemmer som oppfatter seg sjøl som ansvarlige drivkrefter, jo bedre for partiet !

Kjersti Er [REDACTED]

